

2970

6211.

SPRAWOZDANIE

z działalności Akademickiego Koła „Straży Polskiej“

w KRAKOWIE

za czas pierwszego roku istnienia
(1/II 1909—1/III 1910).

Nakładem Akad. Koła „S. P.” w Krakowie.
1910.

Gdy gwałty pruskie wobec braci naszych w Poznaniu przybrały przed kilku laty wszelkie cechy barbarzyństwa, cały zabór austriacki zaprotestował przeciw temu uchwałami setek manifestacyjnych wieców.

Wiece te, nie ograniczając się na wyrażeniu samego oburzenia na bezprawia, wezwały społeczeństwo do czynnej odpowiedzi, a odpowiedzią tą miał być bojkot towarów pruskich.

Miedzy innymi odbył się dnia 6 grudnia 1907 r. w sali „Sokoła“ w Krakowie wielki wiec młodzieży akademickiej. Część zapadłej na wiecu tym rezolucyi tak brzmiała:

„Młodzież wzywa społeczeństwo, by dało wyraz swemu oburzeniu nie tylko przez protesty, ale i przez uregulowanie odpowiedniej akcji, uderzającej w ekonomiczne interesy Prus, oraz oświadczając gotowość oddania swych sił dla poparcia tej akcji“.

Tak więc i społeczeństwo starsze i młodzież zapowiadały nieubłaganą walkę z zalewającą sklepy nasze pruską tandetą. Walka ta miała wyjść na pożytek przemysłu polskiego, miała przyczynić się do jego tak utrudnionego rozwoju.

W takich też warunkach i w takiej atmosferze uchwałą jednego z wieców ogólnoobywatelskich w Krakowie powołaną została do życia „**Straż Polska**“, instytucja, której celem prawdziwym było skupić około siebie zastępy i zorganizować samoobronę wytwórczości krajowej.

„Straż Polska“ wezwała do pracy całe społeczeństwo, między innymi i młodzież akademicką.

Zawiązał się w Krakowie komitet organizacyjny akademicki, w celu założenia **Akademickiego Koła „Straży Polskiej“**. Komitet ten wydał odezwę do ogółu akademickiego, zebrał wymaganą dla prawnego założenia Koła liczbę członków i poczynił wstępne kroki celem uzyskania pozwolenia od Namiestnictwa.

Następnie Komitet organizacyjny opracował projekt regulaminu Koła i zwołał pierwsze Walne Zgromadzenie.

Walne Zgromadzenie odbyło się dnia 1 lutego 1909 r. w lokalu „Straży Polskiej“. Po zagajeniu zebrania, przez kol. K. Wł. Bartoszewicza (iun.) imieniem komitetu organizacyjnego, przewodniczącym zebrania wybrano kol. Andrzeja Nowaka. Z ramienia Zarządu Głównego przemawiał p. l. Drewnowski, serdecznie przywitał młodzież, zgromadzoną na nowej placówce pracy narodowej i w gorących słowach zachęcał do wytrwałości.

Po odczytaniu i objaśnieniu przez kol. Bogdana Jarochońskiego projektu regulaminu i po dłuższej nad tem dyskusyi, regulamin przyjęto, poczem odbyły się wybory do Zarządu i Komisji kontrolującej.

Prócz tego Walne Zgromadzenie jednomyślnie i bez dyskusyi uchwaliło przystąpić do „Ogniwa“, związku tow. młodzieży polskiej, tudzież zająć się zorganizowaniem komitetu ogólno-akademickiego dla uczczenia setnej rocznicy urodzin Juliusza Słowackiego. Dla wyboru takiego komitetu uchwalono zwołać wiec ogólno-akademicki.

W pierwszym Walnem Zgromadzeniu brało udział 42 członków Koła. Skład Koła i Zarządu przedstawiał wielką różnorodność pod względem przynależności ideowej członków.

Jednem z najpierwszych i najpilniejszych zadań Zarządu było przystąpienie do zorganizowania akcji bojkotowej. W tym celu Zarząd uchwalił regulamin i ułożył w najogólniejszych zarysach plan pracy, mającej powstać **sekcji bojkotowej** wyznaczył jej kierownika w osobie kol. W. Sandoza i zwołał ogólne zebranie wszystkich członków, chcących wstąpić do owej sekcji.

Na zebraniu tem, przy udziale trzydziestu kilku uczestników, przeprowadzono dyskusję nad programem pracy i wybrano t. zw. dziesiętników, którzy wraz z kierownikiem i sekretarzem utworzyli zarząd sekcji. **Sekcja bojkotowa** odbyła 3 posiedzenia plenarne i 5 posiedzeń zarządu sekcji. Na wszystkich tych zebraniach omawiano w ożywionej dyskusyi środki i sposoby popierania przemysłu swojskiego i zastąpienia produktów obcych krajowymi. Członkowie udzielali sobie wzajemnie spostrzeżeń, poczynionych u kupców krakowskich, do którego to celu służyła też osobna księga, utrzymywana przez sekcję bojkotową, gdzie każdy członek sekcji obowiązany był wpisywać uwagi swoje i obserwacye w zakresie zwalczania zakorzenionego nałogu naszych pośredników handlowych a także publiczności, przekładania wyrobów obcych nad polskie.

Sekcja wyznaczyła osobne godziny dyżurowe, podczas których zgłaszającym się udzielano informacji na podstawie materiału, zebranego przez członków. Sekcja bojkotowa wzięła początkowo pod specjalną uwagę jedną tylko gałąź wytwórczości a mianowicie przybory piśmienne jako najbardziej ze wszystkich przedmiotów codziennego użytku używane przez kształcącą się młodzież.

Dla łatwiejszej oryentacji w odróżnianiu wyrobów polskich od cudzoziemskich sekcya bojkotowa zajęła się ułożeniem i wydaniem **skorowidza** jednokartkowego, na którym wymieniono cały szereg firm polskich, wyrabiających przybory piśmienne i codziennego użytku. Skorowidz ten w ilości kilku tysięcy egzemplarzy rozdano pomiędzy młodzież uniwersytecką i szkół średnich tak męskich jakoteż i żeńskich.

Korespondencye w kwestyach ekonomiczno-bojkotowych, nadpływające pod adresem „Straży Polskiej“ od młodzieży zakładów wyższych i szkół średnich z poza Krakowa, Ak. Koło załatwiało w miarę możliwości.

Afisz i komunikaty Zarządu Głównego sekcya bojkotowa kolportowała na uniwersytecie.

Ak. Koło S. P. uważając, iż w walce z obcym przemysłem ważnym czynnikiem jest zapoznanie i zainteresowanie jak najszerzych warstw społeczeństwa z rodzimą wytwórczością, przystąpiło do zorganizowania **gremialnych wycieczek po krajowych fabrykach i zakładach przemysłowych. Pierwsza serya** objęła Kraków i Podgórze. W zwiedzaniu każdy mógł brać udział bezpłatnie. Dotąd zwiedzono następujące przedsiębiorstwa:

Fabrykę maszyn i narzędzi rolniczych p. Zieleniewskiego w Krakowie przy ul. Krowoderskiej (czerwiec 1909); tejeż firmy **zakłady na Grzegórkach** (listopad 1909), gdzie zwiedzający podziwiać mogli budowę czterech statków rządowych znacznej wielkości, przeznaczonych do żeglugi na Wiśle, a wykonywanych w tym jedynym w naszym kraju tego rodzaju i takich rozmiarów przedsiębiorstwie wyłącznie siłami miejscowemi.

Nadmienić należy, że właściciel tych zakładów p. poseł Zieleniewski, udzielając pozwolenia na zwiedzanie, okazał wiele życzliwości i zainteresowania się Ak. Kołem »S. P.« Przy zwiedzaniu nie szczędzili trudu i czasu, by zebrany udzielić wyczerpujących wyjaśnień pan dyrektor Chudoba i panowie inżynierowie: Kantek, Łasiński, Teodorowicz i Uebermann,

za co należą im się wyrazy prawdziwego uznania. — Również w listopadzie zwiedzono elektrownię miejską pod kierunkiem pp. inżynierów Bielińskiego i Gajczaka, za co składamy im serdeczne podziękowanie.

W grudniu 1909 udało się zorganizować **zwiedzenie fabryki tutek** p. Paschalskiego, **fabryki mydła** p. Rożnowskiego, **zakładu wyrobu witrażów i mozaiki** p. Żeleńskiego, oraz największej w Krakowie, postępowo urządzonej **piekarni** p. Broszkiewicza. We wszystkich tych zakładach sami właściciele ich osobście udzielali potrzebnych objaśnień i wskazówek. W zakładzie witrażów p. Żeleńskiego zwiedzający podziwiać mogli prześliczne wyroby z zakresu barwnego szklenia znane w kraju i zagranicą, znajdujące popyt nawet w Ameryce. — W fabryce p. Paschalskiego zapoznać się można było ze skomplikowanym, maszynowym wyrobem tutek, dzięki któremu tutka dostaje się konsumentowi nie tknięta ręką ludzką podczas całej fabrykacji. Zarząd Ak. Koła »S. P.« poczuwa się do miłego obowiązku złożenia wyrazów gorącej podziękii właścicielom wszystkich powyżej wymienionych fabryk i zakładów przemysłowych oraz ich urzędnikom i inżynierom za wielką uprzejmość i życzliwość oraz starania, by zwiedzający mogli jak najwięcej zobaczyć i skorzystać.

Nie możemy tu jednak pominąć milczeniem przykrego zdziwienia i rozczarowania jakie nam sprawił fakt, iż młodzież akademicka, dla której głównie przecież owe wycieczki przemysłowe były urządzone wcale prawie nie brała w nich udziału. Nie brakło natomiast przedstawicieli wszelkich innych sfer, coby świadczyło, iż zainteresowanie się kwestyą przemysłu rodzimego wzrasta wśród naszego społeczeństwa.

Przy zwiedzaniach owych spotykało się zarówno poważnych obywateli, jak i uczniów gimnazjalnych nawet z klas niższych. Do zwiedzających zakłady p. Zieleniewskiego na Grzegórkach przyłączyła się grupa kilkudziesięciu strejkujących wówczas pomocników introligatorskich, którzy czas bezrobocia starali się spo-

żytkować na oglądaniu rzeczy najbardziej godnych widzenia w mieście. — Ogółem we wszystkich zwiedzaniach brało udział około 300 osób. Najwięcej, bo 68 osób zwiedziło fabrykę maszyn p. Zieleniewskiego, najmniej (16) elektrownię miejską, gdyż liczba uczestników z góry była ograniczona.

Ak. Koło »S. P.« uważając, iż kupcy, zaopatrywujący się w towary krajowe, powinni doznawać poparcia ze strony publiczności, **sklep galanteryjno-papierowy p. Czesława Tomczyńskiego** przy ul. Szewskiej ogłaszało i reklamowało. W tym celu wydrukowano i rozlepiono w kwietniu i we wrześniu 1909 r. specjalne afisze, zalecające rzeczony sklep względem publiczności, a przede wszystkim kształcącej się młodzieży. Prócz tego sklep p. Tomczyńskiego otrzymał pozwolenie na stałą wywieszkę z napisem: „Sklep pod kontrolą Straży Polskiej“. Wzamian p. Tomczyński zobowiązał się nie sprowadzać i nie utrzymywać na składzie wyrobów przemysłu nam wrogiego, co powinien wobec delegatów Koła każdorazowo wykazać fakturami i towarem, znajdującym się w sklepie. Ponieważ pierwotna umowa ustna nastroczała wiele powodów do różnic w pojmowaniu i interpretowaniu takowej, przeto Zarząd przystąpił do zawarcia umowy piśmiennej. Umowa taka przyszła do skutku i dnia 14 lutego 1910 r. została podpisana wobec świadków przez reprezentantów Koła oraz przez p. Tomczyńskiego. Prawną stylizacją tej umowy zajął się kol. Majka, słuch. praw, któremu na tem miejscu składamy podziękowanie.

Zarząd chcąc jak najbardziej spopularyzować hasło uprzemysłowienia kraju i wyparcia obcych towarów, postanowił urządzić w r. 1910 cykl odpowiednich odczytów, przeznaczonych głównie dla sfer rzemieślniczych Krakowa. W chwili, gdy to piszemy, projekt ten dopiero zaczyna się realizować.

Aby się przekonać, czy i o ile agitacja sekcji bojkotowej odniosła pożądany skutek, Zarząd Koła rozesłał **kwestyonaryusz** do dwudziestu kilku firm pol-

skich w Galicyi i w Królestwie Polskiem, zajętych wyrobem przyborów piśmiennych (pióra, ołówki, atrament, pocztówki itp.) oraz niektórych artykułów codziennego użytku (mydła, szczotki, farby i in.). Kwestyonaryusz ten zawiera pytania, czy i o ile wzrósł popyt na odnośne towary w r. 1909 w porównaniu z latami poprzednimi i które sklepy krakowskie posiadają artykuły te na składzie, a które wołają się zaopatrywać w takie same towary obce. Dotąd nadeszła tylko część odpowiedzi. Z tych jednak, któreśmy odebrali, wywnioskować można, iż jakkolwiek popyt na powyżej wymienione towary wzrósł w r. 1909 w stosunku do lat 1908 i 1907 i to nawet dość znacznie, to jednak w samym Krakowie nie doznają one należytego poparcia. Godnem uwagi jest również i to, że mniejsze sklepy stosunkowo w większej ilości sprowadzają towary krajowe niż wielkie magazyny.

Nie poprzestaliśmy na obronie przed obcymi materialnych interesów polskich. Kiedy na wiosnę 1909 r. społeczeństwo polskie z zapalem podjęło hasło zebrania milionowego „**Daru Grunwaldzkiego**“ dla obrony zachodnich kresów przed zgermanizowaniem, Ak. Koło »S. P.« uważało za swój obowiązek również w tej sprawie głos zabrać. Mimo, iż sprawa „Daru Grunwaldzkiego“ nie dotyczyła bezpośrednio interesów Straży Polskiej, to jednak Zarząd Ak. Koła uważając, iż młodzież akademicka nie dość żywy bierze udział w tej ogólnonarodowej sprawie, w myśl statutu S. P., gdzie czytamy:

„Celem „Straży Polskiej“ jest strzeżenie duchowych i materialnych narodowych interesów polskich, uświadamianie społeczeństwa polskiego o obowiązkach narodowych..... popieranie instytucji o podobnych dążeniach, a w szczególności mających na celu obronę kresów“ (§ 3),

uchwalił deklarować na „Dar Grunwaldzki“ kwotę 100 koron i wydał w czerwcu 1909 r. następującą **odezwę**:

„Koledzy i Koleżanki!

W roku bieżącym całe społeczeństwo polskie

przystąpiło do wielkiego dzieła, do ufundowania „Darem Grunwaldzkim“ szeregu szkół kresowych, placówek narodowego odrodzenia.

Posypały się datki, fundusz wzrasta z dnia na dzień, liczy już setki tysięcy.

Składają wszyscy, jedynie tylko młodzież akademicka nie przyłączyła się dotychczas do objawienia czynem swoich pragnień. Akademickie Koło „Straży Polskiej“, uważając się za powołane do dania w tym razie dobrego początku, ofiarowuje od siebie 100 (sto) koron i sądząc, że głos jego będzie wyrazem jednomyślnego zapatrywania wszelkich kół młodzieży, wzywa Was, Koledzy, do przystąpienia, do wszczętej przez się akcji, mającej na celu zasilenie skromną choćby kwotą „Daru Grunwaldzkiego“ oraz przyjmuje na siebie pośrednictwo w zbieraniu składek od młodzieży akademickiej“.

Odezwę tę rozestaliśmy do wszystkich stowarzyszeń i kół akademickich w Krakowie oraz do „Wzajemnej Pomocy“ słuchaczek kursów im. A. Baranieckiego, nadto do większych stowarzyszeń młodzieży we Lwowie i do Zarządu „Ogniwa“. Równocześnie wezwaliśmy Zarząd „Ogniwa“, by wpłynął na swoje stowarzyszenia związkowe w kierunku żywego zajęcia się „Darem Grunwaldzkim“.

Na jednym z ostatnich posiedzeń Zarząd Akad. Koła powziął uchwałę, by Zarządowi Głównemu przedstawić następujący wniosek:

„Zważywszy, iż „Straż Polska“ jest stowarzyszeniem mającem na celu obronę narodowych interesów polskich tak materialnych, jakoteż i duchowych, zważywszy, iż „S. P.“ wzięła pod specjalnie baczną uwagę niebezpieczeństwo zagrażające na naszych zachodnich kresach ze strony niemczyzny, niebezpieczeństwo podboju ekonomicznego jakoteż zgermanizowania ludności polskiej pod względem kulturalnym i językowym, Zarząd Główny „S. P.“ postanawia — w zakresie dozwołonym przez statut Towarzystwa — nawiązać stosunki z ruchem narodowo-

kulturalnym wśród ludności polskiej w dzielnicach polskich najdalej na zachód wysuniętych i wskutek tego wystawionych na największy napór germanizmu, w dzielnicach, gdzie ruch ten narodowy jest najmłodszy i na które społeczeństwo polskie nie zdołało jeszcze zwrócić uwagi. Zarząd Główny postanawia zainicjować wycieczki ludowe z dzielnic tych do Krakowa, oraz, w razie sprzyjających okoliczności, dać sposobność mieszkańcom Krakowa i Galicyi zwiedzenia prowincyi tych, tak bardzo interesujących pod względem etnograficznym i historycznym.

By tę ludność kresową związać ściślej z kulturą polską, „Straż Polska“ w roku jubileuszu grunwaldzkiego przystępuje do zebrania funduszu, z którego by się udzielało stypendyów na kształcenie w szkołach polskich i w duchu polskim młodzieży, pochodzącej z dzielnic najbardziej narażonych na zgermanizowanie“.

Ak. Koło ze swej strony zobowiązuje się udzielić pomocy w celu wprowadzenia w życie powyższych uchwał.

Już wyżej przy przytoczeniu uchwał pierwszego Walnego Zgromadzenia wspomnieliśmy o projekcie związania **komitetu ogólno-akademickiego dla uczczenia setnej rocznicy urodzin Juliusza Słowackiego**. Koło Akademickie uważało za najodpowiedniejszą drogę do tego zwołanie **wieczu akademickiego**. Aby zaś sam wiec był pierwszą poniekąd uroczystością w roku jubileuszowym, udaliśmy się do prof. dra T. Grabowskiego z prośbą o wygłoszenie na wiecu odpowiedniej przemowy. W kilka dni później zwołało kółko Sławistów U. U. J. w tej samej sprawie przedstawicieli wszystkich stowarzyszeń akademickich, gdzie uchwalono również zwołać wiec i przyjęto wspólną rezolucję. Wiec odbył się dn. 16 lutego 1909 r. w Coll. Novum. Na wiecu wybrano komitet ogólno-akademicki. Przedstawicielem Ak. Koła „Straży“ w tym Komitecie był kol. K. Wł. Bartoszewicz.

Koło Akademickie obrało delegatem do komitetu ogóln-o-bywatelskiego dla uczczenia roku jubileuszowego Juliusza Słowackiego kol. Jarochońskiego Bogdana.

Miarą stosunku naszego do ogółu młodzieży akademickiej niech będzie udział, jakiśmy brali w ogóln-o-narodowych wystąpieniach młodzieży akademickiej. Na zjazd „Ogniwa“ związku towarzystw młodzieży polskiej, odbyty w dniach 2, 3, 4 kwietnia 1909 r. w Cieszynie, Koło Ak. wysłało czterech delegatów. Delegaci nasi rozdali między uczestników zjazdu szereg proklamacyi i skorowidz towarów polskich, wydany przez Koło. W dyskusyi nad sprawozdaniem z życia młodzieży krakowskiej przedstawili oni pracę Koła Ak. i zwrócili się do Zjazdu z wezwaniem do poparcia tej działalności przez zakładanie podobnych kół w innych środowiskach młodzieży. — Jedną z uchwał, zapadłych na zjeździe „Ogniwa“ w Cieszynie było zobowiązanie się „Ogniwa“ do zasilenia prywatnej, polskiej szkoły realnej w Orłowej kwotą 1000 kor. rocznie. Ak. Koło S. P. przyczyniło się do tej akcji, dając na ten cel 20 koron.

Na ogólny Zjazd młodzieży polskiej w sprawie bojkotu szkół rosyjskich, odbyty w Zakopanem w lipcu 1909 r., Ak. Koło wysłało pięciu delegatów, pozostawiając im zupełną swobodę działania.

Ak. Koło »S. P.« czerpało swoje fundusze głównie z wkładek członków. Stałe to źródło dochodów okazało się jednak dziwnie niestałe i bardzo szczupłe z powodu nieregularnego uiszczania wkładek przez członków. — Wyszukiwaniem źródeł dochodów zajmowała się komisya specjalnie w tym celu wybrana z łona Zarządu. Do ofiarności osób prywatnych lub instytucyi nie odwoływaliśmy się, gdyż uważaliśmy, że w pierw trzeba na to zasłużyć przez działalność swoją. — J. W. Panom Radcy Dworu prof. dr. Bolesławowi Wicherkiewiczowi i panu Hipolitowi Małec-

kiemu, którzy złożyli na rzecz Koła dary pieniężne — składamy podziękowanie.

Na tem też miejscu musimy podziękować Zarządowi Głównemu za bezinteresowne udzielanie nam lokalu.

J. Magnificencyi Rektorowi Prof. Dr. F. Fierichowi składamy wyrazy wdzięczności za zawsze okazywaną nam życzliwość.

W ciągu roku 1909 wpisało się do Ak. Koła »S. P.« ogółem **członków 228**.

Posiedzeń Zarządu odbyło się w okresie sprawozdawczym **17**.

Dziennik podawczy wykazuje po dzień 28 lutego 1910 **98** pozycyi, obejmujących ogółem **156** **pism** załatwionych przez sekretaryat Koła.

Zakładając Akademickie Koło „Straży Polskiej“ byliśmy zdania, że instytucja taka winna być zupełnie bezpartyjną, że wszyscy bez względu na przekonania osobiste mogą w niej pracować. Cel, przyświecający nam jest tak ogólny, tak nie nastroczający powodów do waśni, że śmiało wszyscy na tem polu wspólnego działania dla narodowego dobra znaleźć się powinni. I rzeczywiście udało się nam iść za tem wskazaniem. Ale tutaj musimy dodać kilka słów prawdy; jak zachowało się w pierwszej chwili społeczeństwo, rzucając jednomyślnie hasło ekonomicznego wyzwolenia, to dobrze wiadomo, — młodzież również przyrzekała osobnemi uchwałami (że przypomnimy tylko zamieszczoną na początku sprawozdania naszego rezolucję wiecu akademickiego) być wierną temu hasłu. — Tymczasem zapal ostrygł, dziś „Straż Polska“ walczyć musi nietylko z wrogim przemysłem, lecz przede wszystkim z obojętnością własnego społeczeństwa. Koło Akademickie nie w lepszych znajduje się warunkach. Dziś niewielka jest grupa młodzieży, która odczuwa konieczność i potrzebę takiej pracy, nierzadko zaś napotyka na zgola niespodziewane i bardzo dziwne, bo przez ten niby „obojętny“ ogół stawiane przeszkody. Wolelibyśmy już raczej

obojętność, niż wieczne, a tak charakterystyczne „obojętnych“ niezadowolenie. Sądzymy przecież, że są to objawy przejściowe, że po pewnym czasie stosunki obecne zmienić się muszą na lepsze.

Zarząd.

Sprawozdanie kasowe za czas od 1/II 1909 r.
do 28/II 1910 r.

Dochody :

Wkładki	137 K. 30 gr.
Dary	60 » —
Dochody komisji przedsiębiorstw	143 » 06 »
Razem	340 K. 36 gr.

Rozchody :

Sekreteryat	35 K. 30 gr.,
Wkładka do Komitetu obchodu jubileuszu Słowackiego	05 » —
Rata na »Dar Grunwaldzki«	20 » —
Na polską szkołę realną w Orłowej	20 » —
Wydatki sekcji bojkotowej (Skorowidz)	30 » —
Wydatki komisji przedsiębiorstw	133 » 90 »
Saldo z dn. 28/II 1910 r.	96 » 16 »
Razem	340 K. 36 gr.

Skarbnik : *Stanisław Petrzyk.*

Zgodność z księgami kasowymi stwierdza za komisję kontrolującą

Kazimierz Wł. Bartoszewicz.

Skład Zarządu, obranego na Walnem Zgromadzeniu w dniu 1/II 1909 :

Dubiecki Tadeusz, prezes.
Jarochowski Bogdan, zast. prez.

Kłosiński Edward
Zaleski Stefan
Sikora Jan
Dręgowski Stanisław
Sobolewska Ada
Korsun Zygmunt
Nadolski Jerzy.

Skład Zarządu przy końcu okresu sprawozdawczego :

Dubiecki Tadeusz, prezes
Jarochowski Bogdan, zast. prez.
Zabielska Regina, sekr.
Rozmarynowicz Bolesław, zast. sekr.
Petrzyk Stanisław, skarbnik
Majlert Zdzisław, zast. skarbnika
Dręgowski Stanisław
Marcoinówna Helena
Menhard Stanisław
Keller Jan
Różański Leopold
Sandoz Wiktor *).

Skład komisji kontrolującej :

Kazimierz Bartoszewicz, iun.
Wilhelm Kahl
Andrzej Nowak.

*) Ustąpił dnia 4/XI. 1909 r.

